

ДОБРЕ ДОШЛИ и ЗДРАВЕЙТЕ, всички Вие, които намерихте време и желание да приветствате юбилейния празник на моето училище!

Ще Ви разкажа част от моите спомени, които често се въртят в главата ми, откакто работя в СУ“Васил Кънчов“. Спомням си, че записвайки ме в първи клас при г-жа Стянка Владева / бяхме нейния последен випуск/, много плахо прекрачих вратата на училището. А тя ме изправи пред нейните големи ученици и ме накара да изрецитирам едно стихотворение, после ми написа в една тетрадка ченгелчета и бастунчета да пиша през лятото. За мен това е учителката, която ми държеше ръката и ме научи да чета и пиша, която ме оgramоти и вля в сърцата ни голямата обич към книгата, въведе ни в недостижимото пространство на науката.

В прогимназията ни пое г-жа Вяра Бонева. Бяхме 46-47 ученици, събраха ни два класа в един. Сега, гледам стаите и си мисля, как стигаше това пространство за толкова много деца. Тя така ни сплоти, че живеехме заедно и с желание отивахме на училище. Имам от този ученически период приятели, на които мога да разчитам и до днес. Които помагат и сега на моите деца. Госпожа Бонева ни научи на честност, отговорност и уважение към възрастните хора, бяхме изградили тимуровски команди и им помагахме. Спомням си, че веднъж внесохме въглицата на една баба, намерихме пари и ги предадохме и т. н.

Преподаваха ни учители, които се раздаваха до крайност и техните часове останаха завинаги в съзнанието ми: Г-жа Бонева, Г-жа Цветана Ангелова/ зам. директор/, г-жа Митка Николова, г-жа Мария Ценова, Г-жа Катя Пановска, г-жа Джунова, Г-жа Витка Цанкова, г-жа Люцканова, г-жа Берчева, дружинен ръководител, младото момиче Маргаритка Кръстева. Те не искаха награди и признание. Всички те, не знаеха, колко много ги обичахме!

За да избира за реализация учителската професия в живота си, дължа това признание на прекрасния човек г-жа Цветана Ангелова. Няма да я забравя никога, невъзможно е да забравя нейните часове. В клас влизаше винаги забързана, с много тебешери в ръката си, с триъгълник, пергел, транспортир. Работеше динамично, създаваше темпо в урока. Изписвахме по три дъски със задачи, обясняваше и изискваше от нас обяснения, показваше ни лесни и достъпни начини, как да решаваме сложните и трудни задачи. Направи ни математици. Гледах я как работи и си мечтаех един ден да стана като нея. В седми клас кандидатствахме двадесет ученици. Приеха деветнадесет / от тях 17 в математическата гимназия/, не приеха Камелия. Не знам колко много задачи са решавали, но на следващата година Камелия се класира за Националната математическа гимназия в София. Г-жа Ангелова е прекрасна личност, всички ученици и учители я обичаха.

Посещавахме занималнята при Г-жа Митка Николова, чудя се как и стигаха сили и време да седне на чина до всеки един, за да му покаже какво е объркал и да й разкаже урока.

В голямото междучасие учителите стояха в двора между нас в кръг и си говореха, а аз съм минавала покрай тях с уважение, като съм се стремяла да не ме забележат.

Бях спряла години наред да минавам по тези улички, но когато завърших езиковата гимназия, не знам защо пътят ми мина на няколко пъти покрай моето училище. Видях това, което не очаквах. Тези жени, които ни изградиха като личности и показаха пътя в живота ни, бяха взели по две тежки кофи в ръцете си и бързаха да ги носят по строежа. Спрях се отстрани в уличката и ги наблюдавах с уважение и почит. Бях изумена.

По стечение на обстоятелствата, постъпих като учителка в моето училище. Майка много се зарадва и ми каза: „Няма нищо по-хубаво от това да работиш, там където са те научили на всичко най-хубаво и прекрасно, където те изградиха като човек“.

След тридесет и пет години, влязох много развълнувана отново в училището / не знам защо, но до сега не бях посмяла/. Останах приятно впечатлена, много ми хареса. Видях, че моето училище е попаднало в добри ръце, в ръцете на добър ръководител и грижовен мениджър.

Още много неща мога да разкажа, но времето е ограничено.

Но знам, че всички тези хора, които се раздаваха до крайност, не жалеха сили и енергия, не се щадиха, са истински будители. Затова, аз изпитвам чувство на дълбока благодарност към тях. Желая им здраве и дълги спокойни години.

А на вас, Господин Марков, пожелавам да продължавате все така загрижено и отговорно да ни ръководите, управлявате и милеете за нашето училище. Защото всички Вие, създадохте името на СУ“ Васил Кънчов“ и достойно продължихте да се борите за възгледите на този велик врачанин Васил Кънчов.

ЧЕСТИТ 80 – ГОДИШЕН ЮБИЛЕЙ!

С поздрав, уважение и голяма признателност към всички Вас!

Учител в ГЦОУП: Цветана Цекова